

ROMANIA
TRIBUNALUL -----
SECȚIA CIVILA

SENTINTA CIVILA Nr. 164/CA

Sedinta publicĂ de la 10 Mai 2010

Instanța constituită din:

PRESEDINTE -----

Grefier

Pe rol pronunțarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe contestator SC "N" SRL. B, cu sediul in B, str. -----, nr. ..., jud. ----- și pe intimat DGFP -----, cu sediu1 in -----, str., nr. ..., jud. -----, având ca obiect — contencios administntiv - alte cereri.

La apelul nominal facut la pronunțare au lipsit părțile.

Procedura legal indeplinită.

S-a facut referatul cauzei de către grefier aratându-se că: dezbaterile in cauză au avut loc in ședința publică din data de 26 aprilie 2010, susținerile părților fiind consemnate in incheierea de ședință din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotarâre, cand pentru a se da posibilitatea reclamantei să faca dovada achitării diferenței de onorariu expert in quantum de 2900 lei, s-a amânat pronunțarea până la data de 03.05.2010, cand pentru lipsă de timp pentru deliberare s-a dispus amânarea pronunțării până astăzi, 10 mai 2010, când;

TRIBUNALUL

Asupra actiunii civile de fața, instanța retine următoarele:

Prin cërerea de chemare in judecată formulată la data de 28.07.2009 si inregistrata sub nr. -----/89/2009 pe rolul Tribunalului -----, contestatoarea s.c "N" SRL. B a solicitat anularea deciziei de impunere nr. .../29.04.2009 si a decizie nr. .../30.06.2009 ,ambe1e emise de către parata Direcția Generală a Finantelor Publice ----- , în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumei de "S" lei, reprezentand "S1" lei taxá pe vaboarea adaugată si suma de "S2" lei, reprezentând majorari de intirziere aferente.

In motivarea cererii de chemare in judecata, contestatoarea s.c "N" SRL B a arătat, in esență, că, nu datorează taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar in sarcina sa pentru dobânzile incasate dupa 1.01.2007, aferente contractelor de vânzare - cumpărare cu plata in rate, deoarece aceste dobanzi nu fac parte din baza de impozitare cu privire la taxe pe valoarea adăugată fiind exceptate potrivit prevederilor art. 137 al. 3 din Codul fiscal, care statuează faptul ca baza de impozitare nu cuprinde dohânzile percepute, dupa data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere a ratelor scadente.

Astfel, susține contestatoarea faptul că avand in vedere că rata din contractile de vânzare - cumpărare bunuri constituie o plată cu întârziere a mârffii livrate la data emiterii facturii este indiscutabil faptul că dobanda aferenta acestei rate nu este inclusă in baza de impozitare.

In dovedire, reclamanta a depus mai multe inscristuri.

Legal citată, intimata a depus întâmpinare in cuprinsul căreia a solicita respingerea acțiunii formulate de către contestatoarea motivate de faptul că, incepând cu data de 1.01.2007, spre deosebire de perioada anterioara acestei date, conform prevederilor art. 137 din Legea nr. 571 din 2003 privind codul fiscal, in baza de impunere a taxei pentru valoarea adăugata au fost incluse si dobânzile percepute pentru livrări cu plata in rate și

operațiuni de leasing, singurele dobânzi exceptate după această data fiind dobânzile percepute pentru plățile cu întârziere, față de data scadenței.

Prin urmare, arată intimata, în mod corect a calculate organul de inspecție fiscală taxa pentru valoarea adăugată aferentă dobânzilor percepute de către societate în cadrul contractelor cu plata în rate scadente după data de 1.01.2007.

Totodată, contestatoarea a arătat faptul că, contestatoarea conștientizând dobânzile datorate pentru plata în rate, rate achitate la scadența, cu dobânzile percepute pentru întârzierea la plată după data scadenței, așa numitele penalități de întârziere, care, realmente nu se include în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată.

În dovedire intimata a depus mai multe înscrisuri, în speță decizia nr./2009 și înscrisurile care au stat la baza emiterii acesteia.

În cauză a fost efectuată o expertiză contabilă, în ale cărei concluzii se apreciază de către expert că, contestatoarea nu datorează suma stabilită suplimentar în sarcina sa cu titlu de taxă pentru valoarea adăugată.

Analizând actele și lucrările dosarului, raportat la dispozițiile legale incidente în cauză, instanța reține faptul că acțiunea formulată de către contestatoarea SC "N" SRL este neintemeiată pentru următoarele considerente:

Prin decizia de impunere nr. ___/29.04.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 28.04.2009, s-a reținut în sarcina contestatoarei obligația suplimentară de plată în cuantum de "S" lei, reprezentând "S1" lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară și "S3" lei majorări de întârziere aferente.

În motivare, s-a reținut că diferența de taxă pentru valoarea adăugată colectată în cuantum de "S2" lei se datorează neincluzerii de către contestatoarea în baza de calcul a taxei pentru valoarea adăugată a veniturilor constând în dobânzile obținute din vânzarea bunurilor în rate, atât în cazul contractelor de vânzare — cumpărare cu plata în rate încheiate anterior datei de 1.01.2007, doar pentru ratele scadente după această data, cât și pentru contractele de vânzare cumpărare cu plata în rate încheiate ulterior acestei date. Prin decizia nr. ___/6.07.2009, intimata a respins contestația formulată de către contestatoarea împotriva deciziei de impunere mai sus arătate în ceea ce privește obligația suplimentară de plată mai sus arătată.

În fapt, instanța reține că, contestatoarea SC "N" SRL are conform statutului, ca principal obiect de activitate, comerțul cu amănuntul a articolelor de iluminat și a altor obiecte de uz casnic. Principalii clienți ai societății fiind diverse persoane fizice și juridice din municipiul B., cărora societatea în perioada supusă controlului le-a livrat mărfuri cu plata în rate.

În perioada supusă verificării (1.09.2006-28.01.2009) contestatoarea a încheiat contracte de vânzare-cumpărare cu plata în rate, având atât contracte încheiate înainte de 1.07.2007, care s-au derulat și după această data, având rate scadente ulterioare datei în discuție, dar și contracte noi, încheiate după această data.

Din cuprinsul raportului de expertiză contabilă efectuată în cauză, dar și din cuprinsul actelor administrative fiscale reiese faptul că, în perioada 1.01.2007- 30.11.2008, contestatoarea a încasat, cu titlu de venituri, aferent contractelor încheiate înainte de 31.12.2006 și care s-au derulat și după 1.01.2007, dobânzi în sumă de "D" lei, cu privire la care reclamanta nu a achitat către bugetul de stat suma de "s0" lei cu titlu de taxă pentru valoarea adăugată, a cărei exigibilitate intervine la fiecare dintre datele specificate în contractele respective.

Totodată, tot din cuprinsul raportului de expertiză contabilă efectuată în cauză, dar și din cuprinsul actelor administrative fiscale reiese faptul că, în perioada 1.01.2007-28.02.2009, societatea contestatoarea a încheiat contracte noi de vânzare cumpărare cu plata în rate, încasând ca și venituri, suma de "v" lei. Cu titlu de dobânzi datorate pentru vânzarea - cumpărarea cu plata în rate, dobânzi. Cu privire la care contestatoarea nu a calculat, facturat, declarat și achitat TVA în cuantum de "s00" lei.

Problema de drept în discuție este de a stabili dacă veniturile constând în dobânzile încasate pentru vânzarea de bunuri în rate fac sau nu parte din baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată după data de 1.01.2007.

Instanța reține că este evident că înainte de 1.01.2007, dobânzile percepute pentru livrările cu plata în rate nu erau incluse în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 137 al. 3 lit. a din Legea nr. 571 din 2003 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 31.12.2006, care statua expres că nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere, livrări cu plata în rate și operațiuni de leasing.

Începând cu data de 1.01.2007, articolul 137 al. 3 lit. c din Legea nr. 571 din 2003 a fost modificat în sensul că în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată nu erau cuprinse decât dobânzile percepute după data livrării sau prestării,

0 pentru plăți cu întârziere.

- Analizând comparativ cele două texte instanța reține faptul că din data de 1.01.2007 din baza de impozitare a TVA erau excluse trei categorii de dobânzi, respectiv dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere, dobânzile percepute pentru livrări cu plata în rate și dobânzi percepute pentru plăți cu întârziere, după data de referință mai sus menționată erau exceptate doar dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere a maim

Instanța reține că este astfel evident faptul că, după data de 1.01.2007, veniturile constatate în dobânzile percepute pentru vânzarea de bunuri în rate sunt incluse în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată.

Această concluzie este întărită și de prevederile art. 161 al. 15 din Legea nr. 571 din 2003, în vigoare după data de 1.01.2007, care statuează faptul că, în cazul contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31.12.2006, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor.

Reiese indiscutabil din această prevedere legală că intenția legiuitorului a fost de a include în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată și veniturile

3-

încheiate înainte de 1.07.2007, care s-au derulat și după această dată, având rate scadente ulterioare datei în discuție, dar și contracte noi, încheiate după această dată.

Din cuprinsul raportului de expertiză contabilă efectuată în cauză, dar și din cuprinsul actelor administrative fiscale reiese faptul că, în perioada 1.01.2007-30.11.2008, contestatoarea a încasat, cu titlu de venituri, aferent contractelor încheiate înainte de 31.12.2006 și care s-au derulat și după 1.01.2007, dobânzi în sumă de "D" lei, cu privire la care reclamanta nu a achitat către bugetul de stat suma de "s0" lei cu titlu de taxă pentru valoarea adăugată, a cărei exigibilitate intervine la fiecare dintre datele specificate în contractele respective.

Totodată, tot din cuprinsul raportului de expertiză contabilă efectuată în cauză, dar și din cuprinsul actelor administrative fiscale reiese faptul că, în perioada 1.01.2007-28.02.2009, societatea contestatoare a încheiat contracte noi de vânzare-cumpărare cu plata în rate, încasând ca și venituri, suma de "v" lei cu titlu de dobânzi datorate pentru vânzarea-cumpărarea cu plata în rate, dobânzi cu privire la care contestatoarea nu a calculat, facturat, declarat și achitat TVA în cuantum de "s00" lei.

Problema de drept în discuție este de a stabili dacă veniturile constând în dobânzile încasate pentru vânzarea de bunuri în rate fac sau nu parte din baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată după data de 1.01.2007.

Instanța reține că este evident că înainte de 1.01.2007, dobânzile percepute pentru livrările cu plata în rate nu erau incluse în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 137 al. 3 lit. a din Legea nr. 571 din 2003 privind Codul fiscal, în vigoare până la data de 31.12.2006, care statua expres că nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată dobânzile percepute

pentru plăți cu întârziere, livrări cu plată în rate și operațiuni de leasing.

Începând cu data de 1.01.2007, articolul 137 al 3 lit. c din Legea nr. 571 din 2003 a fost modificat în sensul că în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată nu erau cuprinse decât dobânzile percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere.

Analizând comparativ cele două texte instanța reține faptul că dacă anterior datei de 1.01.2007 din baza de impozitare a TVA erau exciuse trei mari categorii de dobânzi, respective dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere, dobânzile percepute pentru livrări cu plată în rate și dobânzi percepute pentru plăți cu întârziere, după data de referință mai sus arătată erau exceptate doar dobânzile percepute pentru plată cu întârziere a marfii.

Instanța reține că este astfel evident faptul că, după data de 1.01.2007, veniturile constând în dobânzile percepute pentru vânzarea de bunuri în rate sunt incluse în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată.

Această concluzie este întărită și de prevederile art. 161 al 15 din Legea nr. 571 din 2003, forma în vigoare după data de 1.01.2007, care statuează faptul că, în cazul contractelor de vânzare cumpărare cu plată în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31.12.2006, care se derulează și după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plată ratelor.

Reiese indiscutabil din această prevedere legală că intenția legiuitorului a fost de a include în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată și veniturile constând în dobânzile percepute pentru vânzarea în rate, taxa aferentă fiecărei rate devenind exigibilă la data scadenței ratelor.

Raportat la cele expuse anterior, instanța reține că, în condițiile în care dobânzile aferente vânzării de bunuri în rate se includ în baza de impozitare a taxei pentru valoarea adăugată, în mod corect intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice ----- a reținut prin decizia de impunere nr. ___/29.04.2009 și decizia nr. ___/6.07.2009 că, contestatoarea datorează suplimentar către stat suma totală de sume de "S" lei, reprezentând "S1" lei taxa pe valoarea adăugată și suma de "S2" lei, reprezentând majorări de întârziere aferente.

Drept pentru care cererea contestatoarei S.C "N" SRL formulată în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice ----- va fi respinsă ca neîntemeiată.

Intrucât intimata nu a căzut în pretenții și cererea contestatoarei privind plata cheltuielilor de judecată va fi respinsă, fiind neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

Respinge cererea formulată de către contestatoarea SC "N" B cu sediul în B, str... nr. în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor publice sediul în -----, str. _____, nr. ____, jud. -----.

Respinge cererea contestatoarei privind plata cheltuielilor de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare

Pronunțată în ședința publică de la 10 Mai 2010.

Preedinte,

.....

Grefier,

.....

